

1955**USTAWA**

z dnia 22 listopada 2002 r.

o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela.

Art. 1. Ustawa określa podstawy, zakres i tryb wyrównywania strat majątkowych, powstałych w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu nadzwyczajnego: stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej.

Art. 2. 1. Każdemu, kto poniósł stratę majątkową w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu nadzwyczajnego, służy roszczenie o odszkodowanie.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wyrównanie straty majątkowej, bez korzyści, której poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby strata nie powstała.

3. Do odszkodowania stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, z wyłączeniem art. 415—420².

Art. 3. 1. Odszkodowanie przysługuje od Skarbu Państwa.

2. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli strata majątkowa powstała wyłącznie z winy poszkodowanego lub z winy osoby trzeciej.

Art. 4. 1. Odszkodowanie przyznaje się na pisemny wniosek poszkodowanego, złożony do właściwego wojewody.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
- 2) imię, nazwisko oraz adres wnioskodawcy;
- 3) wysokość poniesionej straty majątkowej oraz czas, miejsce i okoliczności jej powstania;
- 4) rodzaj ograniczenia, z którego wynikała strata majątkowa;
- 5) datę i podpis składającego pismo.

Art. 5. 1. Decyzję w sprawie odszkodowania wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce powstania straty majątkowej.

2. W przypadku gdy strata majątkowa powstała na terenie dwóch lub więcej województw, właściwy do wydania decyzji jest wojewoda, do którego najpierw złożono wniosek.

3. Jeżeli nie można ustalić właściwości wojewody według przepisów poprzedzających, decyzję w sprawie odszkodowania wydaje Wojewoda Mazowiecki.

4. Wojewoda wydaje decyzję w sprawie odszkodowania niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku. Decyzja ta jest ostateczna.

5. Odszkodowanie wypłaca się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji poszkodowanemu.

Art. 6. 1. Poszkodowany niezadowolony z decyzji w sprawie odszkodowania, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji w tej sprawie, może wnieść powództwo do sądu powszechnego.

2. Wniesienie powództwa, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji.

3. W sprawach przed sądem powszechnym, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa reprezentuje wojewoda.

Art. 7. Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 5, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 8. Roszczenie o odszkodowanie przedawnia się z upływem roku od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o powstaniu straty majątkowej. Jednakże w każdym przypadku roszczenie przedawnia się z upływem trzech lat od dnia zniesienia stanu nadzwyczajnego.

Art. 9. Roszczenie o odszkodowanie przechodzi na następców prawnych poszkodowanego.

Art. 10. W ustawie z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88) w art. 10 w pkt 6 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. Nr 233, poz. 1955).”.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*